

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. balandžio 6 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrašaitės-Balynienės, Alės Bukavinienės (pranešėja) ir Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas), teismo posėdyje kasacinę rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal atsakovės Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos kasacinį skundą dėl Klaipėdos apygardos teismo 2021 m. gegužės 13 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės K. N. ieškinį atsakovei Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybai, Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentei S. M., Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijai dėl Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos organų sprendimų pripažinimo neteisėtais (negaliojančiais)

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria taikytos laikinosios apsaugos priemonės, apskundimo apeliacine tvarka galimumą, aiškinimo ir taikymo.
2. Tauragės apylinkės teisme 2021 m. kovo 15 d. priimtas ieškovės K. N. ieškinys, kuriuo ieškovė prašė: 1) pripažinti neteisėta Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybos 2020 m. spalio 15 d. posėdžio protokolinio sprendimo dalį dėl papeikimo skyrimo ieškovei ir jos atšaukimo iš Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybos; 2) pripažinti neteisėtu Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentės 2020 m. spalio 16 d. sprendimą dėl ieškovės suspendavimo Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos veikloje ir Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybos veikloje; 3) prieiti bylinėjimosi šlaidų atlyginimui.
3. Ieškovė 2021 m. kovo 15 d. ieškiniu taip pat prašė teismo taikyti laikinąsias apsaugos priemones – įpareigoti Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentę iki teismo sprendimo šioje civilinėje byloje įsiteisėjimo dienos įtraukti ieškovę į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingus.
4. Ieškovė nurodė, kad Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentė savo veiksmais apribojo ieškovės kaip trenerės veiklą, atsisakė įtraukti ją į 2020 m. Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingą ir taip užkirtė kelią jai dalyvauti oficialiose varžybose kaip savo treniuojamų sportininkų treneri ir gauti valstybinius apdovanojimus už pasiekimus varžybose. Pirmosios instancijos teismo sprendimas patvirtina ieškovės teiginį, kad ieškovė patiria turtinę ir neturtinę žalą, bus kenkiama ieškovės kaip trenerės dalykinei reputacijai, trukdoma jai dalyvauti savo treniuojamų sportininkų varžybose. Be to, ieškovei tokiu būdu sudarytos kliūtys pretenduoti į Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybą kitai kadencijai ir, neįtraukus jos į 2020 m. Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingą, toks trenerių reitingas neatitiktų tikrovės. O išnagrinėjus ginčą teisme ir priėmus sprendimą, vėliau gali tapti sunku arba neįmanoma realiai įgyvendinti priimto teismo sprendimo ir pašalinti neteisėtą Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentės veiksmų rezultatą.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių nutarčių esmė

5. Tauragės apylinkės teismas 2021 m. kovo 15 d. nutartimi ieškovės prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tenkino, įpareigojo Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentę S. M. laikinai, iki teismo sprendimo civilinėje byloje [Nr. e2-765-439/2021](#) įsiteisėjimo dienos, įtraukti ieškovę į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingus; nutartį pavedė vykdyti Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentei.
6. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentė savo veiksmais apribojo ieškovės kaip trenerės veiklą ir atsisakė ją įtraukti į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingą, užkirdama kelią ieškovei kaip savo treniuojamų sportininkų treneri dalyvauti oficialiose varžybose ir gauti valstybinius apdovanojimus už pasiekimus varžybose. Pirmosios instancijos teismo sprendimu, nepritaikius ieškovės prašomų laikinųjų apsaugos priemonių, kilo didelė grėsmė, kad ieškovė patirs turtinę ir neturtinę žalą dėl atsakovės veiksmų (neveikimo), nukentės ieškovės kaip trenerės dalykinė reputacija, be to, ieškovei atsirastų kliūtys pretenduoti į Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybą kitai kadencijai. Be to, tuo atveju, jeigu byloje būtų priimtas ieškovei palankus teismo sprendimas, gali tapti sunku arba neįmanoma realiai įgyvendinti priimto teismo sprendimo.
7. Klaipėdos apygardos teismas, išnagrinėjęs civilinę bylą pagal atsakovių Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentės S. M. ir Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos valdybos atskiuosius skundus, 2021 m. gegužės 13 d. nutartimi nutraukė apeliacinį procesą civilinėje byloje [Nr. e2-765-439/2021](#).
8. Apeliacinės instancijos teismas iš šalių pateiktų paaiškinimų bei byloje esančių įrodymų ir Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos interneto svetainėje skelbiamos medžiagos nustatė, kad 2021 m. kovo 28 d. buvo pavišinti 2020 m. Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos sportininkų, trenerių ir sporto klubų reitingai ir juose yra nurodytas ieškovės K. N. vardas ir pavardė. Atsiliepiame į atsikirąjį skundą ieškovė pripažino, kad skundžiama pirmosios instancijos teismo 2021 m. kovo 15 d. nutartis yra įvykdyta, ginčijama nutartis sudrausmino federacijos prezidentės savivaliavimą, atliko prevencinį vaidmenį ir neleidė atsirasti neatitaisomai žalai.
9. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, atskirojo skundo nagrinėjimas, esant iš esmės įvykdytai Tauragės apylinkės teismo 2021 m. kovo 15 d. nutarčiai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, neteko prasmės, nes faktiškai neliko apskundimo objekto, t. y. atskirojo skundo nagrinėjimas tapo teisiskai neaktualus, nes jis nebesukėlė jokių procesinių pasekmių. Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos nurodytos aplinkybės ir byloje keliamas klausimas, ar apskritai ieškovė turi teisę vykdyti trenerio veiklą, nėra šios bylos nagrinėjimo dalykas.
10. Dėl to apeliacinės instancijos teismas, atsižvelgdamas į tai, remdamasis apygardų teismų praktika, pagal įstatymo analogiją taikydamas atitinkamas teisės normas, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 315 straipsnio 2 dalies 3 punkto pagrindu nutraukė apeliacinį procesą ([CPK 3 straipsnio](#) 6 dalis, 315 straipsnio 5 dalis, 338 straipsnis).

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

11. Kasacinių skundų atsakovė Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacija prašo panaikinti Klaipėdos apygardos teismo 2021 m. gegužės 13 d. nutartį. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 11.1. Apeliacinės instancijos teismai nepagrįstai taikė įstatymo analogiją, netinkamai nustatė ginčo teisinį santykį, padarė nepagrįstą išvadą, kad byloje neliko apskundimo objekto. Kadangi apskundimo objektas nėra išnykęs ir ginčo teisinį santykį reglamentuoja [CPK 151](#) straipsnio 1 dalies norma, kuri suteikia teisę byloje dalyvaujančiam asmeniui apskusti galiojančias teismo priimtas laikinąsias apsaugos priemones, tai teismui nebuvo pagrindo taikyti įstatymo analogiją. Apeliacinės instancijos teismo nutarties priėmimo metu civilinėje byloje nebuvo priimtas ir įsiteisėjęs teismo sprendimas, kuriuo civilinė byla būtų išnagrinėta iš esmės, civilinė byla nebuvo nutraukta ar pasibaigusi kitais pagrindais. Civilinėje byloje pareikšto ieškimo dalykas nėra susijęs su įpareigojimu įtraukti ieškovę į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingą, todėl įpareigojimas laikinai įtraukti ieškovę į trenerių reitingą egzistuoja. Aplinkybė, kad Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacija, geranoriškai vykdydama pirmosios instancijos teismo nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, įtraukė ieškovę į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingą, nesuteikė pagrindo spręsti, jog byla yra išnagrinėta iš esmės ir baigsi šalių nagrinėjamas civilinis ginčas, kurio įvykdymui užkurti turėtų būti taikomos laikinosios apsaugos priemonės.
 - 11.2. Apeliacinės instancijos teismas pažeidė Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalį, [CPK 5](#) straipsnio 1 dalį ir proceso teisės normas, suteikiančias asmeniui teisę į teisminę gynybą. Pagal [CPK 151](#) straipsnio 1 dalį byloje dalyvaujančiam asmeniui suteikta teisė apskusti nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Tauragės apylinkės teismo 2021 m. kovo 15 d. nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo gali būti apskundimo skundo objektas. Galiojant laikinoms apsaugos priemonėms, kurių pagrindu nustatytas įpareigojimas atsakovei atlikti veiksmus, atsakovės neabejotinai turi materialią teisinį interesą tokį įpareigojimą ginčyti, reikalaujamos jį panaikinti. Apeliacinės instancijos teismas, nepagrįstai nutraukdamas apeliacinį procesą, pažeidė atsakovių teisę į apeliacinę apskundimą.
12. Pareikškimui dėl prisidėjimo prie kasacinio skundo atsakovė Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentė S. M. prašo tenkinti atsakovės Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos kasacinį skundą.
13. Atsiliepiu į atsakovės Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos kasacinį skundą ieškovė prašo kasacinį skundą atmesti ir palikti nepakeistą apeliacinės instancijos teismo nutartį. Atsiliepiu į kasacinį skundą nurodama, kad apeliacinės instancijos teismas pagrįstai vadovavosi teismų praktika. Įvykdžius teismo reikalaujamą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, neliko ginčo objekto, todėl tolimesnis apeliacinis procesas tapo beprasnis. Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos organų sprendimai, kuriuos ieškovė ginčija pagrindinėje byloje, sudarė atsakovei prielaidas neįtraukti ieškovės į trenerių reitingus, tačiau, teismui pritaikius laikinąsias apsaugos priemones ir Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijai jas įvykdžius, buvo užkirta ieškovės teisių gynyba.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria taikytos laikinosios apsaugos priemonės, apskundimo apeliacine tvarka galimumą, aiškinimo ir taikymo

14. Teisė kreiptis į teismą yra konstitucinė asmens teisė ir laisvų apsaugos garantija. Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad asmuo, kurio konstitucinės teisės ir laisvės pažeidžiamos, turi teisę kreiptis į teismą. Tačiau tiek asmuo teisė kreiptis į teismą apskritai, tiek teisė kreiptis į apeliacinės instancijos teismą turi būti įgyvendinama pagal įstatyme nustatytą tvarką. Tam, kad apeliacinis procesas būtų pradėtas ir vykdytų, turi egzistuoti įstatyme nustatyti sąlygų visuma (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. spalio 6 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-380/2009](#)).
15. Apeliacinio proceso prielaidos įtvirtintos [CPK 315](#) straipsnyje. Pagal šio straipsnio nuostatas būtinosios sąlygos pradėti apeliacinį procesą yra šios: 1) turi egzistuoti tinkamas apeliacinio apskundimo objektas (sprendimas ar nutartis, kuris pagal įstatymus gali būti skundžiamas apeliacine tvarka), 2) skundą turi paduoti tinkamas subjektas, t. y. asmuo, kuriam pagal įstatymą suteikta teisė skusti sprendimą (nutartį) apeliacine tvarka, 3) neturi būti praleistas sprendimo (nutarties) apskundimo apeliacine tvarka terminas. Nesant šių prielaidų apeliacinį (atsikirąjį) skundą turi būti atsisakyta priimti, o nurodytiems trūkumams paaiškėjus nagrinėjant bylą apeliacine tvarka, apeliacinis procesas turi būti nutraukiamas ([CPK 315](#) straipsnio 5 dalis).
16. Nors [CPK 315](#) straipsnio 5 dalis reglamentuoja teises pasekmes, kylančias tais atvejais, kai apeliacinio proceso prielaidos neegzistuoja jau apeliacinio (atsikirojo) skundo padavimo metu, t. y. kai nustatoma, kad apeliacinis procesas buvo pradėtas neteisėtai, teismų praktikoje ši teisės norma pagal analogiją taikoma ir tada, kai konkreti apeliacinio proceso prielaida, egzistavusi apeliacinio (atsikirojo) skundo padavimo metu, išnyksta iki bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka pradžios, kadangi apeliacinio proceso sąlygų nebuvimas lema bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka negalimumą (žr., pvz., Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. spalio 21 d. nutartį civilinėje byloje [Nr. e2-1691-781/2021](#); taip pat *mutatis mutandis* (su atitinkamais pakeitimais) Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. spalio 23 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. e3K-3-355-823/2019](#) 21 punktą).
17. Pagal [CPK 151](#) straipsnio 1 dalį visas šio skirsnio nustatyta tvarka priimtas pirmosios instancijos teismo nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių dalyvaujantys byloje asmenys atskiroju skundu gali skusti aukštesnės instancijos teismui, išskyrus šio kodekso nustatytus atvejus. Taigi, nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagal įstatymą gali būti apeliacinio apskundimo objektas. Kartu, vertinant pirmosios instancijos teismo nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo kaip apeliacinio apskundimo objektą, turi būti atsižvelgiama į tai, kad teismo nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo neturi nei prejudicinės, nei *res judicata* (galutinis teismo sprendimas) galios; laikinosios apsaugos priemonės, išnykus būtinumui jas taikyti ar kitaip pasikeitus aplinkybėms, bet kada gali būti panaikintos ar pakeistos jas taikiusio pirmosios instancijos teismo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. lapkričio 25

d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-316-313/2020, 37 punktą). Vėlesniu pirmosios instancijos teismo procesinių sprendimų panaikinimų ar pakeitimų taikytas laikinas apsaugos priemonės, ankstesnė nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, nors formaliai ir nėra panaikinama, nebesukelia jokių teisinių pasekmių, todėl apeliacinis procesas dėl tokios nutarties yra betikslis ir dėl šios priežasties negalimas. Tokia situacija iš esmės prilygintina apeliacinio apskundimo objekto išnykimui [CPK 315 straipsnio](#) 2 dalies 3 punkto prasme.

18. Nagrinėjamoje byloje Tauragės apylinkės teismas 2021 m. kovo 15 d. nutartimi tenkino ieškovės prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir įpareigojo Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos prezidentę S. M. laikinai, iki teismo sprendimo civilinėje byloje Nr. [e2-765-439/2021](#) įsistėjimo dienos, įtraukti ieškovę į 2020 metų Lietuvos kultūrizmo ir kūno rengybos federacijos trenerių reitingus. Apeliacinės instancijos teismas apeliacinį procesą, pradėtą pagal atsakovės atskirąjį skundą dėl šios nutarties, nutraukė [CPK 315 straipsnio](#) 2 dalies 3 punkto pagrindu, t. y. išnykus apeliacinio apskundimo objektui. Tokį procesinį sprendimą apeliacinės instancijos teismas motyvavo tuo, kad Tauragės apylinkės teismo 2021 m. kovo 15 d. nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo yra įvykdyta – ieškovė buvo įtraukta į 2020 metų trenerių reitingus, todėl atskirojo skundo nagrinėjimas tapo teisškai neaktualus, nes jis nebesukeltų jokių procesinių pasekmių. Atsakovė kasaciniame skunde nesutinka, kad nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo įvykdymas lemia apeliacinio proceso negalimumą, teigia, kad jos apeliacinės teisės skundžiamu procesiniu sprendimu buvo pažeista. Teisėjų kolegija šiuos kasacinio skundo argumentus pripažįsta teisškai pagrįstais.
19. Nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo yra vykdomas skubiai, o atskirojo skundo dėl nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo padavimas nesustabdo nutarties vykdymo ([CPK 152 straipsnio](#) 1, 3 dalys). [CPK 152 straipsnio](#) 1 ir 3 dalių nuostatos iš esmės atkartotos ir [CPK 282 straipsnio](#) 1 dalyje. Taigi, civilinio proceso įstatymas nustato, kad galiojanti nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi privalomąjį pobūdį ir turi būti vykdoma nepaisant to, kad dėl tokios nutarties paduotas ir nagrinėjamas atskiras skundas. Dėl šios priežasties proceso teisės normų aiškinimas, apeliacinio proceso dėl nutarties taikyti laikinas apsaugos priemones negalimumą susiejantys šimtinai su šios nutarties įvykdymu, yra teisškai ydingas – toks aiškinimas iš esmės lemia, kad asmuo, kurio atžvilgiu taikytos laikinosios apsaugos priemonės, norėdamas pasinaudoti įstatymo jam suteikta apeliacinės teise turėtų pažeisti imperatyvias teisės normas, reikalaujančias nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo vykdyti skubiai.
20. Teisėjų kolegija taip pat pripažįsta teisškai pagrįstu kasacinio skundo argumentą, kad apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, nepagrįstai rėmėsi nutartyje nurodyta apygardų teismų praktika. Apeliacinės instancijos teismo nutartyje nurodytose bylose apeliacinis procesas pagal atskirąjį skundą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo teismų buvo nutrauktas atsižvelgiant į tai, kad atskirojo skundo nagrinėjimo metu byla pirmosios instancijos teisme jau buvo išnagrinėta ir įsiteisėjęs sprendimas dėl ginčo esmės, t. y. laikinosioms apsaugos priemonėms buvo taikomos [CPK 150](#) straipsnyje įtvirtintos teisės pasekmės. Nagrinėjant atsakovės atskirąjį skundą šioje byloje, bylos nagrinėjimas iš esmės pirmosios instancijos teisme dar nebuvo baigtas, byloje taip pat nenustatyta, kad iki atsakovės atskirojo skundo nagrinėjimo pradžios apeliacine tvarka skundžiama nutartimi taikytos laikinosios apsaugos priemonės pirmosios instancijos teismo būtų buvusios panaikintos ar pakeistos.
21. Taigi, kasaciniame skunde atsakovė pagrįstai teigia, kad nutraukti apeliacinį procesą nagrinėjamoje byloje pagal [CPK 315](#) straipsnio 2 dalies 3 punktą nebuvo teisinio pagrindo.

Dėl bylos procesinės baigties

22. Apibendrinama nurodytus argumentus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad apeliacinės instancijos teismas, sprenddamas klausimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagrįstumo, netinkamai taikė proceso teisės normas ir nepagrįstai nutraukė apeliacinį procesą vadovaudamasis [CPK 315 straipsnio](#) 2 dalies 3 punktu konstatuodamas, jog byloje neliko apeliacinio objekto, t. y. iš esmės nesprendė klausimo dėl taikytų laikinųjų apsaugos priemonių pagrįstumo. Dėl ydingo apeliacinio proceso, bylos esmės neatskleidimo, skundžiama apeliacinės instancijos teismo nutartis panaikinama ir byla perduodama nagrinėti iš esmės apeliacinės instancijos teismui iš naujo ([CPK 359](#) straipsnio 1 dalies 5 punktas, 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktai).

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

23. Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. kovo 28 d. pažymą apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu, kasacinis teismas patyrė 7,28 Eur tokių išlaidų. Kasaciniam teismui nusprendus bylą grąžinti apeliacinės instancijos teismui nagrinėti iš naujo, bylos šalių ir teismo turėtų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo klausimas paliktas spresti apeliacinės instancijos teismui ([CPK 93](#) straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 5 punktu ir 362 straipsniu,

n u t a r i a :

Panaikinti Klaipėdos apygardos teismo 2021 m. gegužės 13 d. nutartį ir bylą perduoti nagrinėti iš naujo apeliacinės instancijos teismui. Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai
Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukaviniienė

Gediminas Sagatys